

NEMZETGAZDASÁGI
MINISZTERIUM

TÁLLAI ANDRÁS

MINISZTERHELYETTES
PARLAMENTI ÁLLAMTITKÁRKormányzati
K/3816/1

Érkezett: 2015. MÁRC. 23.

Iktatószám: NGM/11556/2015.

Válasz a K/3816. számú írásbeli kérdésre:
„Az állam vajon miért becsüli alá a szabályozói
eszköztárát a bankok esetében?”**Szabó Tímea**
országgyűlési képviselőBudapest**Tisztelt Képviselő Asszony!**

A K/3816. számú írásbeli kérdésre **Varga Mihály** miniszter úr nevében és megbízásából, a következő választ adom:

A kormány 2010 nyara óta kiemelt feladatként kezeli a pénzügyi közvetítőrendszer szabályozását különös tekintettel a fogyasztók védelmére és a tisztességtelen banki eljárások megszüntetésére. A devizahittel rendelkező adósok érdekében számos intézkedésre került sor.

A probléma átfogó rendezésére a Kúria 2014. június 16-án hozott jogegységi döntése adott lehetőséget. A Kúria határozata alapján 2014 júliusában, majd szeptemberében elfogadott törvények alapján a pénzügyi intézményeknek a tisztességtelenül felszámított összegek tekintetében el kell számolniuk az ügyfelekkel. A 2014 novemberében elfogadott törvény biztosítja a jelzáloghitelek forintosítását. A forintosításnak köszönhetően 2015-től az adósok mentesültek az árfolyamváltozás kockázata alól. A devizahitelek megszüntetésével nő az esély arra, hogy a banki hitelezés fellendüljön és a vállalkozások beruházásainak, fejlesztéseinek támogatásával hozzájáruljon a GDP növekedéshez.

A kormány célja a hazai bankrendszer megerősítése és stabilitásának fenntartása. A közelmúltban lezajlott pénzügyi válság világosan megmutatta, hogy a hitelezés szempontjából nem semleges a bankszektor tulajdonosi szerkezete. A külföldi tulajdonú leánybankok a válság idején jelentős pénzügyi forrásokat vontak ki az országból. A jelentős forráskivonás egyrészt erőteljes nyomást gyakorolt a forint árfolyamára, másrészt a hazai vállalatok hitelezése szinte leállt, ezért likviditási helyzetük romlott. A magyar gazdaság szempontjából kiemelten fontos, hogy a bankszektorban megfelelő súlyban szerepet kapjanak a hazai tulajdonú hitelintézetek. A hazai és külföldi tulajdonú bankok növelve a diverzifikációt jól kiegészítik egymást, amely kedvez a hazai gazdasági folyamatoknak. A tartós növekedéshez elengedhetetlen a banki finanszírozás.

A Magyar Állam nem kíván tartósan kizárólagos tulajdonában tartani kereskedelmi bankokat. A megvásárolt bankok egy szakmai reorganizációt követően, miután működésük stabilá vált, várhatóan értékesítésre kerülnek piaci szereplők számára. Ha egy ilyen tender kiírásra kerül, azon az uniós versenyjoggal összhangban mindenki egyenlő eséllyel indul.

Budapest, 2015. március 24.

Tisztelettel:

